

عنوان مقاله:

شیوه‌های آموزش حوزوی در بوته نقد

محل انتشار:

اولین همایش ملی آموزش در ایران 1404 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مرتضی خرمی - استادیار، دکتری علوم قرآن و حدیث و عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی و

مسعود یوسف زاده - استادیار، دکتری مدیریت آموزشی و عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واح

خلاصه مقاله:

روش‌شناسی نظام آموزشی حوزه‌های علمیه و بررسی نقاط قوت و ضعف آن، می‌تواند دست مایه و کمک‌کار برنامه‌ریزان آموزشی و درسی، و در نهایت مدیریت نظام آموزشی حوزه در جهت افزایش کیفیت فعالیت‌های آموزشی و پژوهشی باشد. روش‌های نظام آموزشی در حوزه را می‌توان به دو دسته فرایندی و ساختی تقسیم نمود که هر یک دارای مزیت‌های نسبی و چالش‌هایی است. این مقاله که به روش توصیفی-تحلیلی و با استناد به منابع کتابخانه‌ای و مشاهدات مؤلفان نگاشته شده، درصدد است ضمن بررسی مزیت‌های نظام آموزش حوزوی نسبت به دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی، برخی از چالش‌های آن را که به کاستن از کیفیت آموزش و کارآمدی نیروی انسانی منجر می‌شود، فرادید صاحب‌نظران و برنامه‌ریزان حوزه قرار دهد. رابطه صمیمانه و عاطفی استاد و شاگرد، پیشمطالعه و مباحثه دروس توسط شاگردان، مطالعه دقیق و کامل مباحث کتاب درسی از جمله مزایا و طولی بودن دوره تحصیل، دشواری و روزآمد نبودن بسیاری از مباحث و کتب درسی، مدرک‌گرایی از م‌ه‌م‌ترین چالش‌های پیشروی تحصیل در حوزه‌های علمیه و مراکز تخصصی وابسته به‌شمار می‌آیند.

کلمات کلیدی:

حوزه علمیه، آموزش، نظام آموزشی، مزیت‌ها، چالش‌ها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/133177>

